

тѣе причащеніе, каквѣ може това да вѣде (хлѣба)
 тѣло Христово, и вино кровь; дѣва родила єдно-
 го сына, со своѣ бола оумрѣла и го закопали, и воскрѣ-
 слъ єдинъ пѣтъ. Каквѣ става хлѣбъ тѣло; и се
 мѣчилъ съ тѣмъ зли помысли. Това мыслилъ пела-
 гій, защо не былъ многѣ оученъ въ писаніе, и и-
 малъ много жалость, и се колъ да пѣтъ нѣкого
 за тѣмъ работѣ; а ми се молилъ на пресвѣтѣа Бо-
 горѣдица, она да мѣ ѡкрые, каквѣ става хлѣбо
 тѣло Христово. Вѣдинъ дѣнь служилъ лѣтѣргіа, и
 кога се совершила, и рѣкъ: израдно ѡ пречистѣй:
 и не се видѣлъ предъ него свѣщеннѣи хлѣбъ, не-
 мало го на дѣкоса, а свѣщенника трѣсилъ го на
 самъ на тѣмъ да не є падналъ долѣ на землѣ та,
 и не можѣлъ да го намѣри. Нѣкъ се растрепѣралъ ѡ
 голѣмъ страхѣ, и плакалъ горко, и се молилъ така:
 пресвѣтѣа Богорѣдице, знамъ защо за моѣ мало-
 вѣрїе, що самъ ималъ въ свѣтѣа лѣтѣргіа, ѡста-
 билъ ме царь невѣснѣи, и ѡиѣде ѡ мене, нещѣ ме
 бѣче да се пречестѣвамъ: понѣже несамъ достѣинъ,
 а ми моли го, да ми прѣсти: защо є милостивъ,
 да се не расрѣди на мене совѣмъ. И така се мо-
 лилъ, и видѣлъ предъ свѣтѣа трапѣза преслѣвнѣа
 царїца ѡнгелѣвъ, джржала въ рѣцѣ те си младен-
 ца Господа нашего Іисуса Христа, и мѣ рѣкъ: Пе-
 лагїе! Това отрочѣ є творецъ а и создѣтель на
 вселѣннаа, сына и слово то Божїе, и человекъ съ-
 вершенъ. Него зачѣнахъ ѡ дѣха свѣта, и родихъ
 бѣзъ истлѣнїа, дѣва ѡстанѣвши. Той пострада,
 и оумрѣ на крѣстѣ а като человекъ за свѣтѣовно то
 спасѣнїе, и възкрѣсна, и съ възнесе на невеса, сѣд-
 нѣвши ѡ дѣсно ѡтца, като єдиносѣщенъ немѣ и
 сѣпрестѣленъ. За това и пакъ ще дѣйде да сѣди
 сѣчкѣи а свѣтъ. Той и сегѣ сѣкой дѣнь за благоѣ-
 трѣбѣето негово и многѣ та благость снизхѣди съсѣ
 неизреченъ и чѣденъ способъ въ вѣда на хлѣба и